

Obtenció del paràmetres k·p 8 bandes a partir dels d'una banda de conducció i 4 bandes de forats

Josep Planelles

December 4, 2017

L'Hamiltonià kp de 8 bandes per al bulk (on no incloem l'acció de la resta de bandes sobre aquest Hamiltonià) el podem trobar e.g. en pag. 43 de Bastard.[1] La seua diagonalització en termes de l'autovalor $\epsilon(k) = \lambda(k) + \frac{\hbar^2 k^2}{2m_0}$, on $\epsilon(0)$ representa la solució en el punt $\Gamma(k=0)$, és a dir, $\epsilon(0) = 0, (-\epsilon_0), (-\epsilon_0 - \Delta)$ per a conducció, valència i spplit-off, dóna lloc a l'equació:

$$\lambda(k)[\lambda(k) + \epsilon_0][\lambda(k) + \epsilon_0 + \Delta] = \hbar^2 k^2 P^2 [\lambda(k) + \epsilon_0 + 2\Delta/3] \quad (1)$$

Per determinar com la valència canvia la massa de l'electró de conducció, ens centrem en el fons de la banda de conducció $\epsilon(0) = 0$, cosa que implica $\lambda(k) = -\frac{\hbar^2 k^2}{2m_0}$. Substituint en l'eq. 1 trobem

$$-\frac{\hbar^2 k^2}{2m_0} \left[-\frac{\hbar^2 k^2}{2m_0} + \epsilon_0 \right] \left[-\frac{\hbar^2 k^2}{2m_0} + \epsilon_0 + \Delta \right] = \hbar^2 k^2 P^2 \left[-\frac{\hbar^2 k^2}{2m_0} + \epsilon_0 + 2\Delta/3 \right] \quad (2)$$

rebutjant els termes en una potencia de k superior a k^2 ens quedem amb:

$$-\frac{\hbar^2 k^2}{2m_0} [\epsilon_0][\epsilon_0 + \Delta] = \hbar^2 k^2 P^2 [\epsilon_0 + 2\Delta/3] \quad (3)$$

per tant,

$$\frac{1}{m_0} + \frac{4P^2}{3\epsilon_0} + \frac{2P^2}{3(\epsilon_0 + \Delta)} = 0 \quad \rightarrow \quad \frac{1}{m_e} = \frac{1}{m_0} + \frac{4P^2}{3\epsilon_0} + \frac{2P^2}{3(\epsilon_0 + \Delta)} \quad (4)$$

Anàlogament, per a $\lambda(k) = -\epsilon_0 - \frac{\hbar^2 k^2}{2m_0}$ i $\lambda(k) = -\epsilon_0 - \Delta - \frac{\hbar^2 k^2}{2m_0}$, trobem:

$$\frac{1}{m_{LH}} = \frac{1}{m_0} - \frac{4P^2}{3\epsilon_0} \quad (5)$$

$$\frac{1}{m_{SO}} = \frac{1}{m_0} - \frac{2P^2}{3(\epsilon_0 + \Delta)}, \quad (6)$$

mentre que el HH, com està desacoblat en aquest Hamiltonià, no veu alterada la seua massa, $\frac{1}{m_{HH}} = \frac{1}{m_0}$.

Generalment, hom usa un model 1B per a conducció, on canvia la massa m_0 per la massa m_e resultat de la inclusió pertorbacional de la resta de bandes:

$$\frac{1}{m_e} = \frac{\alpha}{m_0} \quad (7)$$

i també 4B per a valència, on canvia la massa m_0 per les masses m_{HH}, m_{LH} resultat de la inclusió pertorbacional de la resta de bandes

$$\frac{1}{m_{HH}} = \frac{1}{m_0} [\gamma_1^L - 2\gamma_2^L] \quad (8)$$

$$\frac{1}{m_{LH}} = \frac{1}{m_0} [\gamma_1^L + 2\gamma_2^L] \quad (9)$$

Si considerem que γ_i^L , $i = 1, 2$, és suma de la contribució de la conducció més la resta de bandes que anomenem remotes, escrivim $\gamma_i^L = \gamma_i^R + \gamma_i^{CV}$, on R representa interacció amb les bandes remotes i CV entre conducció i valència. Aleshores,

$$\gamma_1^L + 2\gamma_2^L = (\gamma_1^R + 2\gamma_2^R) + (\gamma_1^{CV} + 2\gamma_2^{CV}) \quad (10)$$

$$\gamma_1^L - 2\gamma_2^L = (\gamma_1^R - 2\gamma_2^R) + (\gamma_1^{CV} - 2\gamma_2^{CV}) \quad (11)$$

Just adés havíem vist que el HH no alterava la seua massa per interacció amb la conducció:

$$\gamma_1^{CV} - 2\gamma_2^{CV} = 0 \quad (12)$$

mentre que el LH si:

$$\gamma_1^{CV} + 2\gamma_2^{CV} = -\frac{4P^2}{3\epsilon_0} = -\frac{2E_p}{3E_g} \quad (13)$$

on hem emprat que $E_p = 2m_0P^2$ i $E_g = \epsilon_0$. De les dues equacions anteriors trobem que

$$\gamma_1^R = \gamma_1^L - \gamma_1^{CV} = \gamma_1^L + \frac{E_p}{3E_g} \quad (14)$$

$$\gamma_2^R = \gamma_2^L - \gamma_2^{CV} = \gamma_2^L + \frac{E_p}{6E_g} \quad (15)$$

Anàlogament, per a la conducció, si considerem que α és suma de la interacció de la conducció amb la valència més la interacció amb la resta de bandes (remotes) tenim que:

$$\alpha \left[= \frac{m_0}{m_e} \right] = \alpha^R + \alpha^{CV} \quad (16)$$

on hem calculada adés que $\alpha^{CV} = \frac{2E_p}{3E_g} + \frac{2E_p}{3(E_g + \Delta)}$. Per tant,

$$\alpha^R = \frac{m_0}{m_e} - \frac{2E_p}{3E_g} - \frac{2E_p}{3(E_g + \Delta)} = \frac{m_0}{m_e} - \frac{E_p}{3} \frac{3E_g + 2\Delta}{E_g(E_g + \Delta)} \quad (17)$$

0.1 Checking amb dades de Pokatilov[3]

Parameters	GaAs	AlAs	InAs
$m_c(m_0)$	0.0665 ^a	0.150 ^a	0.02226 ^b
γ_1^L	7.10 ^c	3.76 ^c	19.67 ^a
γ_2^L	2.02 ^c	0.90 ^c	8.37 ^a
γ_3^L	2.91 ^c	1.42 ^c	9.29 ^a
$E_p(\text{eV})$	28.0 ^d	21.1 ^a	22.2 ^a
$E_g(\text{eV})$	1.519 ^a	3.130 ^a	0.418 ^a
$\Delta(\text{eV})$	0.341 ^a	0.275 ^a	0.380 ^a
$E_v(\text{eV})$	0	-0.532 ^c	0.186 ^c
α	-2.27	0.11	0.24
γ_1	0.96	1.51	1.97
γ	-0.52	0.09	0.07
χ	-1.52	-0.69	-0.87

```
clearAll["Global`*"]
```

```
(*GaAs*) mc = 0.0665; g1L = 7.1; g2L = 2.02; g3L = 2.91;
g = (2 * g2L + 3 g3L) / 5; Ep = 28; Eg = 1.519; del = 0.341;
```

```
Print["alp = ", Solve[1/mc == alp + Ep/3 (2/Eg + 1/(Eg + del)), alp][[1, 1, 2]],
```

```
" g1 = ", g1L - Ep/(3 Eg), " g = ", g - Ep/(6 Eg)]
```

```
alp = -2.26911 g1 = 0.955607 g = -0.518197
```

```
(*AlAs*) mc = 0.15; g1L = 3.76; g2L = 0.9; g3L = 1.42;
g = (2 * g2L + 3 g3L) / 5; Ep = 21.1; Eg = 3.13; del = 0.275;
```

```
Print["alp = ", Solve[1/mc == alp + Ep/3 (2/Eg + 1/(Eg + del)), alp][[1, 1, 2]],
```

```
" g1 = ", g1L - Ep/(3 Eg), " g = ", g - Ep/(6 Eg)]
```

```
alp = 0.106934 g1 = 1.51293 g = 0.0884643
```

```
(*InAs*) mc = 0.02226; g1L = 19.67; g2L = 8.37; g3L = 9.29;
g = (2 * g2L + 3 g3L) / 5; Ep = 22.2; Eg = 0.418; del = 0.38;
```

```
Print["alp = ", Solve[1/mc == alp + Ep/3 (2/Eg + 1/(Eg + del)), alp][[1, 1, 2]],
```

```
" g1 = ", g1L - Ep/(3 Eg), " g = ", g - Ep/(6 Eg)]
```

```
alp = 0.243748 g1 = 1.96665 g = 0.0703254
```

References

- [1] G. Bastard, *Wave Mechanics Applied to Semiconductor Heterostructures* Les Editions de Physique, Les Ulis Cedex, 1988.
- [2] Al. L. Efros and M. Rosen, Phys. Rev. B 58 (1998) 7120.
- [3] E. P. Pokatilov, V. A. Fonoberov, V. M. Fomin and J. T. Devreese, Phys. Rev. B 64 (2001) 245328.